

اعتصاب عمومی پرولتاریای بلژیک برای اصلاح قانون اساسی و فراست
حق رأی مساوی و همگانی، در فاصله بین ۱۴ تا ۲۴ آپریل (بنابه
تقویم جدید) سال ۱۹۱۳، اتفاق افتاد. از پیش از یک میلیون طبقه
کارگر بلژیک، بین ۴۰۰۰۰۰ تا ۵۰۰۰۰۰ کارگر در این اعتصاب
شرکت نمودند. گزارشات این اعتصاب، هجرت و کمک های مالی کارگران
روسی به کارگران اعتصابی، مرتباً در نشریه پرادوا (حقیقت) بچاپ
میرسد.

درس های اعتصاب بلژیک

پرادوا شماره ۱۰۴

هشتم به ۱۹۱۳

لنین: امضاء K.O.O.

ترجم: شهاب حمیدی [از روی متن کتاب لنین: درباره طبقه کارگر بلژیکی و

جنبش کمونیستی - ص ۶۴ - ۱۶۳] - مارچ ۲۰۰۹

همانگونه که خواننده گان مطلع اند، اعتصاب عمومی کارگران بلژیک با

نیمه - موفقیت به پایان رسید. آنچه را که تاکنون کارگران کسب کرده اند

تنها قولی است که دولت روحانی به آنها داده و آن هم این است که

کمیسونی تشکیل خواهد شد تا مسئله حق انتخاب را نه فقط در سطح ملی که

همچنین در سطح ملی، مورد بررسی قرار دهد. چند روز قبل نخست وزیر بلژیک

در مجلس معاونین و عده داد کمیسرین فوق در ماه مه تکلیف فراهنده. البته، قول

وزیران (من هر قول دیگر "از بالا") چیزی است که نمی توان تحت هیچ عنوانی،

جدی اش گرفت.

ناظرانی آیه اعتقاد عمده در "فرمان" گفته جان سخت، دگم و کله شوق

روحانیت (تاریک اندیش و ضد انقلابی) پدید آورده، اگر چنانچه در اوضاع سیاسی

عمری مشاهده نکرد، کسی نخواهد توانست حتی از پیروزی مخفونتر صحبتی

بمیان آورد.

دست آورد این اعتقاد نه کسب پاره ای از پیروزی بر دولت، که موفقیت

بخش عمده طبقه کارگر بلژیک در بنامش گذاشتن تکلیفات، دیسپلین،

روح مبارزه جویند و جدیت اش بود. طبقه کارگر بلژیک نشان داد که به فرافرا

حزب رویالیت اش، در مبارزه ثابت قدم است.

یک رهبر کارگری در این اعتقاد گفت: "در صورت لزوم، ما باز هم اعتقاد

فراهیم کرد!"، این موضع، چکیده واقعیتی است که نشان میدهد توده های

کارگر به در دست داشتن محکم [سلاح] مبارزه واقف بوده و هر آنگاه که لازم

دیدند، باز هم نشان اتحاد فراهند کرد. اعتقاد مذکور به سرمایه داران بلژیک

نابت کرد که حسارات عظیمی بر آنجا تحمیل فراهند کرد، و اگر سرمایه بلژیک

نمی فراهند که ناامیدانه به پشت سر سرمایه آلین عقب نشینی کند...

تن به امتیاز دادن [به اعتقالبین] امریست ضروری.

فصل و انفعالات اجتماعی مبتنی بر قانون اساسی محکم از سال پیش تا کنون در
 بلژیک به اجرا در می آید، و آزادی سیاسی دست آورد در بین مردم است.
 با داشتن آزادی سیاسی، کارگران راه باز و وسیع پیش روی خود دارند. با وجود
 برای این چراغ این اعتقاد از پروزی جزئی برخوردار بوده است؟
 به دو دلیل عمده:

دلیل اول، تسلط ایود توینسم و فرمیسم بر بخشی از سوسیالیستهای بلژیک،
 برتره بر بخش پارلمان آن است. سوسیالیستهای عضو پارلمان از آنها که عادت
 به اتحاد با لیبرال ها کرده اند، برای پیشبرد هر کاری خود را وابسته به آنها میدانند.
 این امر سبب گزیده تا در فراخوان برای این اعتقاد تردید بوجود آید، و
 تردید آنها از دست پروزی و قدرت پرولتاریا گاسته و برده مبارزه آنان
 را محدود میکند.

اولین درس اعتقاد بلژیک این است که: به لیبرال ها که ترسیده اند، به آنها که
 اعتماد کنند، و به اشتغال و مبارزه صادقانه پرولتاریا بتر اعتماد کنند.

دلیل دوم پروزی جزئی این اعتقاد صنف سازمانهای کارگری، و صنف ضرب
 در بلژیک است. ضرب کارگر در این کشور اتحادی از کارگران به کاتولیک
 متکلم و کارگران به کاتولیک غیر متکلم، "صاف و ساده"

همکاران (Co-operators) و تدریس و تدریس‌ها و غیره میباشد.
این مانع از بزرگ در جنبش کارگری بلژیک است که آقای یوگوروف
در کیوسکایا ماسل و تصفیه طلبان در لایچ با نادیده گرفتن آن شرکت
اشتباه شده اند.

دومین درس اعتماد بلژیک این رشته: به تبلیغات سرمایه‌داری اهمیت
بیشتری قائل شوید، برای ایجاد تحولات محکم ضرب قوی، با پرنیپ
عالی و احمیل سرمایه‌داری، بیشتر تلاش کنید.
چون تا آنکه از متن اصلی است.